

ת"פ 19260/06/14 - מדינת ישראל נגד עומר ביאטרה, מוחמד שיבלי, מועאד ג'בארין, פתחי סעיד, אסעד סתיתי

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 19260-06-14 מדינת ישראל נ' ביאטרה (עציר)

ואח'

ת"פ 788-07-14 מדינת ישראל נ' סתיתי (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עומר ביאטרה

2. מוחמד שיבלי

3. מועאד ג'בארין 4. פתחי סעיד 5. אסעד

סתיתי

הנאשמים

גזר דין בעניינו של הנאשם 3 בלבד

מבוא:

1. כנגד הנאשם 3 (להלן: "**הנאשם**") והנאשמים 1 ו- 2 הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד (מתוקן), בו יוחסו להם במקור העבירות כדלקמן:

באשר לנאשם 1: עבירות בנשק.

באשר לנאשם 2: ניסיון לרכישת נשק בלא רשות.

באשר לנאשם: רכישת נשק בלא רשות.

כנגד הנאשם 4 הוגש כתב אישום נשוא ת"פ 19147-06-14, בו יוחסו לו במקור עבירות בנשק (שני מקרים).

כנגד הנאשם 5 הוגש כתב אישום נשוא ת"פ 788-07-14, בו יוחסו לו במקור עבירות בנשק (שני מקרים).

2. תחילה, כפרו הנאשם וכן הנאשמים 1, 2 ו- 4 בעובדות כתבי האישום, כל אחד מהם כפי עניינו.

3. בהתאם להחלטה מיום 16.9.14, שניתנה במסגרת הליך גישור, התנהל הליך גישור בשלושת התיקים האמורים, במיוחד.

4. ביום 11.12.14 ובמסגרת הליך הגישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינם של כל הנאשמים ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום בעניינו של כל אחד מהנאשמים יתוקן, כל אחד מהנאשמים יודה בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי הצדדים יעותרו במשותף להשית על כל אחד מהנאשמים 1, 2, 4 ו-5 את העונשים כדלקמן:

באשר לנאשם 1:

- א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24.5.14.
- ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם בשיעורים לאחר שחרורו מהמאסר.
- ד. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים ממועד שחרורו מהמאסר.
- ה. חתימה על התחייבות כספית.

באשר לנאשם 2:

- א. 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 24.5.14.
- ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪.
- ד. חתימה על התחייבות כספית לשיקול דעת בית המשפט.

באשר לנאשם 4:

- א. 20 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 24.5.14.
- ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.
- ג. קנס לשיקול דעת בית המשפט.
- ד. חתימה על התחייבות כספית.

ה. פסילת רישיון נהיגה לתקופה בהתאם לשיקול דעת בית המשפט החל ממועד שחרורו.

למען השלמת התמונה יצוין, כי בדיון מיום 15.12.14 הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון משלים בעניינו של הנאשם 4 ולפיו, הצדדים יעתרו לחיוב הנאשם 4 בתשלום קנס בסך 2,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 6 חודשים שמנינם יחל ממועד שחרורו.

באשר לנאשם 5:

א. 28 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 21.6.14.

ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ אשר ישולם תוך 10 חודשים ממועד מתן גזר הדין בעניינו.

באשר לנאשם הוסכם, כי עניינו יופרד מעניינם של יתר הנאשמים, כתב האישום בעניינו יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב מי מן הצדדים. כן הוסכם, כי לבקשת ב"כ הנאשם, יופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בעניינו וזאת, מבלי שיהא בכך כדי לחייב מי מן הצדדים בעמדתו העונשית. הוצהר, כי הנאשם נותן את הסכמתו לביצוע בדיקת שתן כפי שיידרש ע"י הממונה.

(הכל ביחד יקרא להלן: "הסדר הטיעון").

5. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום בעניינו של כל אחד מהנאשמים תוקן, כתבי האישום המתוקנים התקבלו וסומנו בהתאמה ב/1, ב/2 ו- ב/3 (להלן: "כתבי האישום המתוקנים"). כן הוריתי על הפרדת משפטים בין עניינו של הנאשם לבין עניינם של יתר הנאשמים. הנאשמים הודו בעובדות כתבי האישום המתוקנים בעניינם והורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתבי האישום המתוקנים, זאת, במאובחן ובהתאמה באשר לכל אחד מן הנאשמים וכדלקמן:

הנאשם 1:

עבירות בנשק - נשיאה והובלה - עבירה לפי סעיף 144(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הנאשם 2:

ניסיון לרכישת נשק בלא רשות - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סעיף 25 לחוק העונשין.

הנאשם:

סיוע לרכישת נשק בלא רשות - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סעיף 31 לחוק העונשין.

הנאשם 4:

א. עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

ב. ניסיון לעבירה בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) + סעיף 25 לחוק העונשין.

הנאשם 5:

עבירות בנשק - נשיאה והובלה (שני מקרים) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפני.

עוד הוריתי על הפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בעניינו. חוות דעת הממונה, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

6. ביום 15.12.14 ניתן גזר דין בעניינם של הנאשמים 1, 2, 4 ו-5 והוטלו על כל אחד מהם עונשים בהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, כמפורט לעיל, זאת, מקום בו מצאתי את הסדר הטיעון ראוי וראיתי לכבדו.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם:

7. אסעד סתייתי (להלן: "אסעד", או "הנאשם 5") מתגורר בשטחי הרשות הפלסטינאית (להלן: "הרשות"). מספר חודשים עובר להגשת כתב האישום יצר אסעד קשר עם פתחי סעיד (להלן: "פתחי", או "הנאשם 4") וזאת במטרה שפתחי יוביל עבורו כלי נשק משטח הרשות אל תוך שטח ישראל.

8. דרך הפעולה אשר סוכמה בין פתחי לאסעד הייתה כזו שפתחי יכנס לג'נין ברכב, שם הוא יקבל את הנשק במוסך, יחביא את הנשק ברכב ויעבירו לשטח ישראל. עוד סוכם, כי פתחי יעביר את הנשק ישירות לבית רוכש הנשק (להלן: "העברת הנשק").

9. במועד בלתי ידוע, צירף פתחי את הנאשם 1 לביצוע חלק מהפעולות המפורטות לעיל.

10. ביום 18.5.14, פעל פתחי בהתאם לאמור לעיל, וכדלקמן:

- א. בשעות הערב ובתיאום עם אסעד, נסע פתחי ברכב לג'נין והגיע אל המוסך אליו שלח אותו אסעד.
- ב. במוסך קיבל נשק והחביא אותו ברכבו מתוך מטרה להכניסו לשטח ישראל.
- ג. באותו מועד ובאותן שעות שוחח הנאשם טלפונית עם אסעד ותיאם עמו את קבלת הנשק לידי מאן דהוא, מידי פתחי בשטח ישראל.
- ד. מהמוסך נסע פתחי לשטח ישראל כשהנשק מוחבא ברכב והעביר את הנשק לאום אל פחם, בסיוע הנאשם.

11. ביום 24.5.14, פעלו הנאשם 1 ופתחי בהתאם לאמור לעיל, וכדלקמן:

- א. בשעות לפני הצהריים, בתיאום עם אסעד, נסעו הנאשם 1 ופתחי ברכב מזדה מס' רישוי 68-490-27 (להלן: "המזדה") לג'נין והגיעו אל המוסך אליו שלח אותם אסעד. הן הנאשם 1 והן פתחי נהגו ברכב.
- ב. במוסך קיבלו הנאשם 1 ופתחי נשק והחביאו אותו במזדה מתוך מטרה להכניסו לשטח ישראל.
- ג. באותו מועד ובאותן שעות, שוחח הנאשם 2 טלפונית עם אסעד ותיאם עמו את קבלת הנשק מידי פתחי והנאשם 1.
- ד. מהמוסך נסעו הנאשם 1 ופתחי חזרה לשטח ישראל במטרה להביא את הנשק אל רוכש הנשק, הנאשם 2. הנאשם 1 ופתחי נעצרו לאחר שנכנסו לשטח ישראל.

12. הנאשם 1 ופתחי חלקו ביניהם סכום של 1,000 - 1,500 ₪, אותו קיבלו מאסעד בגין העברת הנשק.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את חומרת העבירה שביצע הנאשם, כפי הבא לידי ביטוי בפסיקה. כן הדגישה את חומרת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים וטענה, כי החזקת נשק שלא כדין בידיים שאינן מורשות דינה ענישה מחמירה.

המאשימה הפנתה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין וטענה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר. כן הוגשה פסיקה רלוונטית.

14. באשר למיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם, ציינה המאשימה, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות בפלילים. בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, טענה המאשימה, כי יש למקם את

העונש הראוי לנאשם באמצעו של מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי ולחייבו בתשלום קנס. לטענתה, מתחם הקנס ההולם במקרה דנן נע בין 1,500 ₪ לבין 15,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם באמצעו של מתחם זה.

טיעוני הנאשם לעונש:

15. במסגרת טיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר והודאתו מגלמת בחובה הבעת חרטה אמיתית וכנה. כן הפנה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם וציין, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, אין תיקים פתוחים התלויים ועומדים כנגדו ואף אין לחובתו תיקים שנסגרו. כך הדגיש, כי זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם רשויות החוק.

16. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי מטרת הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינה להחמיר במדיניות הענישה הנהוגה. נהפוך הוא. הוראות תיקון 113 מנחות את בית המשפט להתחשב הן בנסיבות ביצוע העבירה והן במדיניות הענישה הנהוגה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לחלקו היחסי של הנאשם במעשים, כפי הבא לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו. כן ציין, כי לנאשם מיוחסת עבירת סיוע וטען, כי בחינת עובדות כתב האישום המתוקן מלמדת, כי עסקינן בסיוע שהינו ברף התחתון ביותר, מקום בו חלקו של הנאשם מצומצם ומסתכם בביצוע פעולות כגון שיחה טלפונית עם הנאשם 5.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה הדנה בעבירות נשק ולענישה אשר הושתה במסגרתה.

17. באשר למיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ובהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין בא כוחו, כי הנאשם הינו צעיר העתיד להינשא בקרוב ואשר זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן טען, כי עסקינן במעידה חד פעמית וכי הנאשם הבין את משמעות מעשיו ולקח עליהם אחריות. עוד הפנה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ממנו עולה, כי הנאשם לקח חלק בקבוצה טיפולית אותה סיים בהצלחה וטען, כי מדובר בתסקיר חיובי ביותר.

18. לגישת ב"כ הנאשם, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעבירת הסיוע עומד על צו מבחן, מאסר מותנה ושל"צ. לחילופין טען, כי ככל שייקבע, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי שהאינדיקציות השיקומיות בעניינו של

הנאשם, כמו גם האמור בתסקיר, מצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בנסיבות אלה, עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן בדבר העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. כן עתר בצד האמור להטלת צו של"צ. לחילופי חילופין, עתר להטלת מספר חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות, כפי המלצת שירות המבחן.

19. באשר לחיוב הנאשם בתשלום קנס, הפנה ב"כ הנאשם להמלצות התסקיר וטען, כי שירות המבחן, שהינו הגורם המקצועי אשר בחן את כל השיקולים הצריכים לעניין, לא מצא לנכון להמליץ על חיוב הנאשם בתשלום קנס שיהווה עבורו גורם מרתיע.

20. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשם שהה משך תקופה בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא, קודם לכן שהה במעצר מאחורי סורג ובריה במשך 37 ימים. בנסיבות אלה טען, כי בהרשעת הנאשם, כשלעצמה, יש כדי להוות עונש משמעותי עבורו.

עוד הדגיש, כי משפחת הנאשם נורמטיבית, אביו עובד במחלקת החינוך ואחראי על הבטיחות בבתי הספר, שניים מאחיו של הנאשם מורים ואח נוסף הינו רואה חשבון.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם שלא למצות את הדין עם הנאשם ועתר להסתפק בהטלת ענישה הצופה פני עתיד כגורם מרתיע עבור הנאשם, זאת, לצד העמדתו בצו מבחן. כן עתר להימנע מחיוב הנאשם בתשלום קנס.

21. בדבריו הביע הנאשם צער על המעשים והצהיר, כי ימשיך ללכת בדרך הישר.

תסקיר שירות המבחן:

22. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 23 שנים, רווק, מתגורר בבית הוריו באום אל פאחם ועובד במפעל אלומיניום. במסגרת הליך המעצר שווה הנאשם, בשלב זה, בתנאי מעצר בית חלקיים וחזרתו לעבודה הותרה בחודש דצמבר 2014. במכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם נכתב, כי הנאשם עובד נאמן, חרוץ ובעל כישורים מצוינים, דואג להגיע בזמן, עובד בחברה מזה כשלוש שנים, ללא התרשלות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בתיכון, במגמת מערכות בקרת אקלים. הנאשם תיאר עצמו כתלמיד בינוני, אם כי ממושמע וחברותי. במקביל ללימודיו, הנאשם עבד בפנצ'ריה של דודו וסייע בכלכלת המשפחה. עם תום לימודיו התיכוניים, השתלב הנאשם בעבודה בשני מפעלי אלומיניום ובהמשך, במפעל בו הוא עובד כיום.

כן הובאו בתסקיר נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. צוין, כי בשלב חקירת המעצר, שירות המבחן נפגש

עם הוריו, אחיו ודודו של הנאשם והתרשם, כי בני משפחת הנאשם מהווים גורמי תמיכה וסמכות מיטיבים עבורו.

23. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן והסביר את אופן התנהלותו ואת שיקול הדעת שהפעיל באירוע הנדון, כנובעים מהיותו נתון בתקופה משברית באותה עת, בשל אובדן דודו שנפטר באופן מפתיע. הנאשם התייחס להיכרות מוקדמת עם אחד מהנאשמים האחרים, אשר עבד בבית הוריו בעבודות שיפוצים ובניה ושלל היכרות עם הנאשמים האחרים. הנאשם סיפר, כי יום אחרי מות דודו, אותו נאשם יצר עמו קשר, ביקש את עזרתו והנאשם שיתף עמו פעולה מתוך תחושת לחץ ובהעדר יכולת להיוועץ עם אביו או אחיו, אשר בחווייתו, היו טרודים באבל ובאובדן.

הנאשם התייחס ליכולתו להפעיל, על פי רוב, שיקול דעת בוגר, תקין ואחראי וציין, כי באירוע הנדון הוא חש, כי "דוחקים אותו לפינה", כהגדרתו. הנאשם תיאר אורח חיים תקין ונורמטיבי ושלל ניהול קשרים חברתיים שוליים, עמדות התומכות בשימוש באלימות מכל סוג וקשיים מיוחדים. כן שלל שימוש בחומרים ממכרים.

24. צוין, כי במסגרת צו פיקוח מעצר, הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית בשירות המבחן שהתקיימה בין התאריכים 9.9.14 - 15.1.15. הנאשם התמיד בהגעה למפגשים, תוך שמירה על גבולות המסגרת הטיפולית. במהלך המפגשים הנאשם שיתף מעולמו האישי, תחושותיו ורגשותיו ואף הצליח בשלב מאוחר יותר להתחבר להאשמות כלפיו ולחומרת מעשיו. הנאשם הביע חשיבות רבה לצורך בהפעלת שיקול דעת, מחשבה והתייעצות עם אחרים במקרים בהם יש צורך בכך. התרשמות מנחות הקבוצה הייתה, כי הנאשם הצליח להשתלב באופן משביע רצון בתהליך הקבוצתי וניחן ביכולת לקבלת משוב חיובי ושלילי, לצד יכולת לעבור תהליכים טיפוליים.

25. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. לצד זאת ניכר, כי הוא עסוק במחירים הכבדים שבחווייתו שילם וממשיך לשלם בגין ההליך המשפטי המתנהל כנגדו ובהם, שהייתו הממושכת במעצר בית מלא, הפגיעה ברצף חייו והפסקת עבודתו, כמו גם המשך שהייתו בתנאים מגבילים בשלב זה.

הנאשם מכיר בצורך ובחשיבות להשתלבות בהליך טיפולי, על מנת להמשיך ולסגל לעצמו כלים להתנהגות תקינה ונורמטיבית ולבחון לעומק את בחירותיו והתנהלותו ברקע לביצוע העבירה הנדונה. משכך, הנאשם ביקש להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. לצד זאת, הנאשם הביע מודעות והבנה באשר להשלכות הענישתיות להן הוא צפוי.

26. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, אשר בשל אישיותו הבלתי בשלה עלול לנטות ולהיגרר אל תוך סיטואציות או אינטראקציות בעייתיות ולפעול באופן בלתי שקול ואימפולסיבי מבלי להיות ער דיו להשלכות העתידיות של התנהגותו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעבירה נשוא דיון זה. מאידך, שירות

המבחן התרשם מבחור ורבלי ואינטליגנטי המקיים על דרך הכלל אורח חיים תקין ונורמטיבי, נעדר קווים עברייניים באישיותו וזוהי עבירתו הראשונה. הנאשם בעל יכולת הסתגלות למסגרות, כפי שהדבר בא לידי ביטוי ביכולתו לשמור על רצף ויציבות תעסוקתיים, כמו גם בהגעתו בהתמדה לשירות המבחן בתקופה בה שולב בקבוצה לעצורי בית.

27. שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם להימצא בתהליכי התבוננות פנימית ולשתף מתוך עולמו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהשתתפותו בקבוצת עצורי הבית, במהלכה ניכר, כי הוא מפיק תועלת מההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, מאפייני אישיות אלו, מערכת התמיכה המשפחתית של הנאשם, בקשתו להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן והעובדה, כי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו מהווים גורמי הרתעה משמעותיים, הרי שכל אלה מפחיתים את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

28. בשל התרשמותו מיכולת הנאשם להפיק תועלת מהליך טיפולי, לצד הנכונות שביטא הנאשם בפני שירות המבחן להשתלב בהליך כזה, בא שירות המבחן בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. במהלך תקופת המבחן ישולב הנאשם בהליך טיפולי רלוונטי. כן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות, אשר יציב לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו, יחדד את המחירים שהוא משלם בגינה ויפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. בצד זאת המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מותנית משמעותית.

דין והכרעה:

29. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניינה, סיוע לרכישת נשק בלא רשות. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, באשר מדברות הן בעד עצמן.

30. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

31. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

32. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירה בה הודה ועל פיה הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

ומן הכלל אל הפרט:

33. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

34. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינם, שלום וביטחון הציבור וכן הסדר הציבורי. כאמור, הנאשם הורשע בעבירה שעניינה סיוע לרכישת נשק בלא רשות, להבדיל מביצוע העבירה העיקרית. יחד עם זאת, ראוי לציין את נסיבות מעשי הנאשם, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן ואשר עניינן, תיאום טלפוני עם הנאשם 5 בדבר קבלת הנשק לידי מאן דהוא מידי הנאשם 4 בשטח ישראל וכן סיוע לנאשם 4 בהעברת הנשק לאום אל פחם. מכאן, שבמעשיו עשה הנאשם כדי לפגוע באופן ממשי ומוחשי בערכים החברתיים המוגנים, כפי שפורטו לעיל.

יחד עם זאת, ומבלי להקל באלה ראש, לא ניתן להתעלם מחלקו היחסי של הנאשם במעשים דנן, זאת בהתייחס לחלקם של הנאשמים האחרים, כפי שהדבר ניבט ועולה מעובדות כתב האישום המתוקן המדברות הן בעד עצמן.

35. בית המשפט העליון עמד לא אחת אודות חומרתן של עבירות בנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית. בית המשפט העליון חזר והבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות מן החברה, על דרך השתת תקופות מאסר ממשיות לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הבהיר עוד בפסיקתו האחרונה, במספר הזדמנויות, כי הגיעה העת להחמיר בעבירות בנשק, לאור השלכותיהן הרוות האסון.

36. בהקשר זה ראו ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.13), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין

לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל קרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

37. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14), נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר ברף התחתון מצויות עבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת, ברף "הביניים" מצויות עבירות של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת וברף העליון מצויות עבירות של סחר בנשק.

38. בעניין **רך לעיל**, נקבע כי:

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה. ברי כי סחר בעשרות מטעני חבלה המכילים עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אינו שקול מבחינה עונשית-גמולית לסחר ברימון הלם בודד. למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש".

(ראו גם ע"פ 1332/04 **פס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(5) 541).

39. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין את העולה מעובדות כתב האישום המתוקן הרלוונטיות לעניינו של הנאשם. כך עולה, כי מספר חודשים עובר להגשת כתב האישום, אסעד (הנאשם 5), המתגורר בשטחי הרשות הפלסטינאית, יצר קשר עם פתחי (הנאשם 4) וזאת במטרה שפתחי יוביל עבורו כלי נשק משטח הרשות אל תוך שטח ישראל. דרך הפעולה אשר סוכמה בין פתחי לאסעד הייתה כזו שפתחי יכנס לג'נין ברכב, שם הוא יקבל את הנשק במוסך, יחביא את הנשק ברכב ויעבירו לשטח ישראל. עוד סוכם, כי פתחי יעביר את הנשק ישירות לבית רוכש הנשק.

במועד בלתי ידוע, צירף פתחי את הנאשם 1 לביצוע חלק מהפעולות המפורטות לעיל.

ביום 18.5.14, פעל פתחי בהתאם לאמור לעיל, וכדלקמן:

בשעות הערב ובתיאום עם אסעד, נסע פתחי ברכב לג'נין והגיע אל המוסך אליו שלח אותו אסעד. במוסך קיבל נשק והחביא אותו ברכבו מתוך מטרה להכניסו לשטח ישראל. באותו מועד ובאותן שעות שוחח הנאשם טלפונית עם אסעד ותיאם עמו את קבלת הנשק לידי מאן דהוא, מידי פתחי בשטח ישראל. מהמוסך נסע פתחי לשטח ישראל כשהנשק מוחבא ברכב והעביר את הנשק לאום אל פחם, בסיוע הנאשם.

אך למען השלמת התמונה ותוך שיובהר, כי חלק זה בכתב האישום המתוקן אינו כולל מעורבות של הנאשם יצוין, כי כתב האישום המתוקן מגולל מקרה נוסף בו פעלו הנאשם 1 ופתחי בהתאם לסיכום בין פתחי ואסעד. כך מתואר, כי פתחי והנאשם 1 נסעו למוסך בג'נין אליו שלח אותם אסעד, שם קיבלו נשק והחביאו אותו ברכב במטרה להכניסו לשטח ישראל. באותו מועד, שוחח הנאשם 2 טלפונית עם אסעד ותיאם עמו את קבלת הנשק מידי פתחי והנאשם 1. הנאשם 1 ופתחי נסעו חזרה לשטח ישראל במטרה להביא את הנשק אל רוכש הנשק, הנאשם 2. הנאשם 1 ופתחי נעצרו לאחר שנכנסו לשטח ישראל. הנאשם 1 ופתחי חלקו ביניהם סכום של 1,000 - 1,500 ₪, אותו קיבלו מאסעד בגין העברת הנשק.

40. עוד באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ראוי לציין, כי לא נעשה כל שימוש בנשק על ידי הנאשם. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מחלקו היחסי של הנאשם בפרשה דנן, אשר במעשיו, כאמור, סייע ברכישת הנשק.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי סיוע לרכישת נשק שלא כדין מגלם בחובו באופן אינהרנטי חשש לשלום הציבור ולביטחונו.

41. עוד בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם, כמו גם תחכום, שעה שאין המדובר במעשה ספונטני ורגעי, אלא במעשים הכוללים בחובם תכנית עבריינית פרי תיאום בין הנאשמים, בהתאם לחלקיהם במעשים, לשם הוצאתה אל הפועל.

42. באשר לנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירה, ראוי להדגיש, כי עבירות בנשק בכלל טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות מוחשית וממשית לשלום הציבור ולביטחונו, שעה שכלי הנשק עלול להגיע שלא כדין לידיים זרות, עברייניות או עוינות ולשמש לביצוע עבירות אחרות ולפגיעה בחפים מפשע.

בהקשר זה יצוין העולה מכתב האישום המתוקן ולפיו, הנאשם שוחח טלפונית עם אסעד ותיאם עמו את קבלת הנשק לידי מאן דהוא מידי פתחי בשטח ישראל. בהמשך, לאחר שנכנסו חזרה לשטח ישראל, העביר פתחי את הנשק לאום אל פחם, בסיוע הנאשם.

43. באשר לנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה, אציין, כי לא נעלם מעיני האמור בתסקיר שירות המבחן בהקשר זה, במסגרתו נטען, כי הנאשם היה נתון בתקופה משברית בעת ביצוע העבירה על רקע פטירת דודו במפתיע וכי שיתף פעולה עם נאשם אחר מתוך תחושת לחץ. יחד עם זאת נחזור ונדגיש, כי

אין בכל אלה כדי להצדיק ביצוע מעשים כגון דא ושעה שעסקין בהתנהלות עבריינית חמורה, הראויה לכל גנאי.

44. עוד ראוי לציין, כי הנאשם אחראי לביצוע העבירה על פי חלקו במסכת העבריינית. יצוין כי, הנאשם הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם ויכול היה להימנע מעשייתם. עם זאת, כאמור, לא ניתן להתעלם מחלקו היחסי של הנאשם במעשים, בפרט אל מול חלקיהם המרכזיים והדומיננטיים של הנאשמים 4 ו-5 בפרשה, שעה שהנאשם הורשע בעבירה שעניינה, סיוע לרכישת נשק בלא רשות, להבדיל מביצוע העבירה העיקרית. מאידך, אין להתעלם גם מתרומתו של הנאשם לביצוע המעשים ולהוצאת התוכנית העבריינית אל הפועל, שעה שמעשיו נועדו לאפשר את ביצוע העבירה ולהקל על ביצועה ותרמו ליצירת התנאים לשם עשייתה.

כן נציין את השלב בו ביצע הנאשם את עשייתו הפלילית, זאת בהתייחס להשתלשלות האירועים, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן.

45. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת בגין עבירות בנשק ולפיכך, מנעד הענישה בעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון זאת, כאמור, בהתאם למיקומן של העבירות במדרג החומרה שנקבע בפסיקה ובהתחשב בסוג הנשק המדובר, בהיקפו ובטיבו. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בעבירות בנשק שהיקפן הולך ומתרחב במחוזותינו, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.

46. בת"פ (מח' מרכז) 6089-07-14 **מדינת ישראל נ' בתילו** (4.2.15) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניינן, סיוע לרכישת נשק וסיוע לנשיאת נשק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל.

47. בת"פ (מח' ב"ש) 47151-11-12 **מדינת ישראל נ' סמארה אבו עראר** (12.11.13) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה שעניינה, רכישה והחזקת נשק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

48. בת"פ (מח' י-ם) 11775-07-13 **מדינת ישראל נ' רגאאי והבה** (14.7.14) הורשע הנאשם בעבירת רכישת נשק והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

49. בע"פ 1707/08 **אלי אריש נ' מדינת ישראל** (25.11.08) נדון עניינו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת סיוע לרכישת נשק. על המערער הוטלו, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

50. בת"פ (מח' מרכז) 6136-07-14 **מדינת ישראל נ' אובי שריתח** (6.1.15) הורשע הנאשם בעבירות שעניינן, רכישת נשק בצוותא ונשיאת נשק בצוותא. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.
51. בת"פ (מח' ת"א) 13706-08-12 **מדינת ישראל נ' ארז אדרי** (17.1.13) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניינן, רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק ותחמושת ושיבוש מהלכי משפט. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 18 חודשי מאסר בפועל.
52. בת"פ (מח' מרכז) 24733-11-10 **מדינת ישראל נ' יוסף סלמאן** (18.7.11) הורשע הנאשם בעבירת רכישת נשק והוטלו עליו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.
53. בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (1.2.15) נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו בעבירה שעניינה רכישה והחזקה של נשק. על המערער הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המערער והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל.
54. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע במקרה דנן בין 6 חודשי מאסר בפועל, הניתנים לריצוי על דרך עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

55. בקביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.
56. בנסיבות המקרה דנן אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.
57. כאמור, במסגרת טיעוניו לעונש, עתר ב"כ הנאשם, במסגרת עתירותיו החלופיות, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקומו של הנאשם וזאת, ככל שיקבע, כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. טיעונים אלה נשקלו על ידי ואולם, לאחר בחינת מכלול נסיבות המקרה דנן, המעשים שביצע הנאשם והעבירה בה הורשע, כמו גם הערכות שירות המבחן כפי התסקיר שהוגש בעניינו, הרי שלא מצאתי, כי יש מקום בנסיבות המקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, משיקולי שיקום.

58. בהקשר זה יודגש, כי לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן מנזקקותו הטיפולית של הנאשם ומיכולתו להפיק תועלת מהליך טיפולי. כך לא נעלם מעיני, כי הנאשם נטל חלק בקבוצה לעצורי בית בשירות המבחן, במסגרת צו פיקוח המעצר שניתן בעניינו. בהקשר זה ציין שירות המבחן, כי הנאשם התמיד בהגעה למפגשים, תוך שמירה על גבולות המסגרת הטיפולית, במהלך המפגשים שיתף מעולמו האישי, תחושותיו ורגשותיו ואף הצליח בשלב מאוחר יותר להתחבר להאשמות כלפיו ולחומרת מעשיו. כמו כן, הנאשם הביע חשיבות רבה לצורך בהפעלת שיקול דעת, מחשבה והתייעצות עם אחרים במקרים בהם יש צורך בכך. התרשמות מנחות הקבוצה הייתה, כי הנאשם הצליח להשתלב באופן משביע רצון בתהליך הקבוצתי וניחן ביכולת לקבלת משוב חיובי ושלילי, לצד יכולת לעבור תהליכים טיפוליים.

59. עם זאת, ראוי להדגיש, כי עסקינן בהליך טיפולי קצר טווח, בו נטל הנאשם חלק במסגרת הליך המעצר, כאשר הלכה למעשה, מעבר לכך, לא שולב הנאשם בהליך טיפולי משמעותי נוסף תחת כנפי שירות המבחן, או במסגרת אחרת, לא כל שכן הליך משמעותי וארוך טווח. כך, אין עניין לנו בהליך טיפולי שורשי, מעמיק אשר נבחן על פני פרספקטיבת זמן ארוכה, אשר בשלו ראוי, באיזון הראוי, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם שנקבע משיקולי שיקום.

הדברים אמורים אף בזיקה להמלצת שירות המבחן בדבר העמדת הנאשם בצו מבחן בצד הטלת ענישה מותנית משמעותית וכן ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, אשר יציב גבולות ברורים להתנהגותו, יחדד את המחירים שהוא משלם בגינה ויפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

60. להנמקה זו ראוי להוסיף את מהות המעשים והעבירה שביצע הנאשם, נסיבות ביצועם והחומרה הגלומה בהם. באיזון הראוי, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי אין עסקינן במקרה בו ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

האמור בתסקיר שירות המבחן, האינדיקציות הטיפוליות והשיקומיות שעלו בעניינו של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שנפרשו בטיעוני באי כוחו, יקבלו את ביטויים בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ולא על דרך סטייה ממנו.

61. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי עניין לנו בנאשם אשר הינו בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין, או אדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

62. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה ההתרשמות, כי בשל אישיותו הבלתי בשלה הנאשם עלול לנטות ולהיגרר אל תוך סיטואציות או אינטראקציות בעייתיות ולפעול באופן בלתי שקול ואימפולסיבי, מבלי להיות ער דיו להשלכות העתידיות של התנהגותו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעבירה

דן.

63. מאידך ראוי להפנות לאמור בתסקיר ולפיו, הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה על מעשיו. הנאשם מכיר בצורך ובחשיבות להשתלבות בהליך טיפולי על מנת להמשיך ולסגל לעצמו כלים להתנהגות תקינה ונורמטיבית, כמו גם לבחון לעומק את בחירותיו והתנהלותו ברקע לביצוע העבירה. משכך, ביקש להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. לצד זאת, הנאשם הביע מודעות והבנה באשר להשלכות הענישתיות להן הוא צפוי.

שירות המבחן התרשם מבחור ורבלי ואינטליגנטי המקיים על דרך הכלל אורח חיים תקין ונורמטיבי, נעדר קווים עברייניים באישיותו וכי זוהי עבירתו הראשונה. כמו כן, הנאשם בעל יכולת הסתגלות למסגרות, כפי שהדבר מקבל את ביטוי ביכולתו לשמור על רצף ויציבות תעסוקתיים, כמו גם בהגעתו בהתמדה לשירות המבחן בתקופה בה שולב בקבוצה לעצורי בית. שירות המבחן התרשם עוד מיכולתו של הנאשם להימצא בתהליכי התבוננות פנימית ולשתף מתוך עולמו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהשתתפותו בקבוצת עצורי הבית, במהלכה ניכר, כי הוא מפיק תועלת מההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, מאפייני אישיות אלה, מערכת התמיכה המשפחתית של הנאשם, בקשתו להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן והעובדה כי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו מהווים גורמי הרתעה משמעותיים, הרי שכל אלה מפחיתים את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

64. כן ראוי להפנות להמלצת שירות המבחן כפי תסקירו, בדבר העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים וזאת, בשל התרשמותו מיכולת הנאשם להפיק תועלת מהליך טיפולי, לצד הנכונות שביטא להשתלב בהליך שכזה. כן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות, אשר יציב לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו, יחדד את המחירים שהוא משלם בגינה ויפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. בצד זאת המליץ על הטלת ענישה מותנית משמעותית.

65. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת העדים. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

66. כן תצוין העובדה, כי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים ואשר עד אליה ניהל הנאשם אורח חיים תקין ונורמטיבי.

67. כך גם לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקיר שירות המבחן.

68. עוד ראוי לציין את שהיית הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריא משך תקופה של למעלה מחודש ימים ולאחר מכן, שהייתו בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים, זאת משך תקופה ניכרת, על הקשיים והמצוקות הגלומים בכך ושעה שלא נרשמה לחובתו כל הפרה.

69. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ובצדו הקיצוני.

70. בנסיבות העניין אני סבורה, כי תלכיד עונשי ראוי ומאוזן צריך שיכלול בחובו בעניינו של נאשם זה רכיב עונשי מוחשי, אשר יעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, תוך מתן ביטוי למהות המעשים שביצע והחומרה הגלומה בהם ומאידך, אף לחלקו היחסי בפרשה ויתר הנסיבות שפורטו לעיל. יחד עם זאת ראוי, כי רכיב עונשי מוחשי זה בדמות מאסר, ירוצה על דרך עבודות שירות. בכך, ינתן ביטוי מחד למהות המעשים ולחומרתם ומאידך, לנתוני העושה, נסיבותיו האישיות, עברו הנקי, המלצת שירות המבחן, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית, ראויה והולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן.

71. לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של באי כוח הצדדים, המאשימה מכאן וב"כ הנאשם משם. יחד עם זאת, לידי, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, עברו הנקי, האמור בתסקיר שירות המבחן ויתר ההנמקות המצטברות שפירטנו לעיל.

72. מאידך, עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם, בדבר העמדת הנאשם בצו מבחן בצד הטלת צו של"צ וענישה הצופה פני עתיד, אף היא חורגת לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, עם מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כמו גם בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה, היעדר הליך טיפולי שורשי ומעמיק ויתר ההנמקות שפורטו בליבת גזר דין זה.

73. בצד אלה, ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד.

74. בצד השתת ענישה מוחשית, כאמור, ראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן כפי התקופה המומלצת בתסקיר שהוגש בעניינו ואשר יהא בכך כדי להניח אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, זאת בהתאם לאינדיקציות הטיפוליות בעניינו כפי העולה מן התסקיר. שירות המבחן המליץ, כאמור, כי הנאשם יועמד בצו מבחן למשך 18 חודשים. בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, כמו גם האינדיקציות הטיפוליות בעניינו, אני סבורה כי בתקופת מבחן זו יהא כדי להניח אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, כמו גם

יהא בה כדי ליתן מענה ראוי והולם לנסיבות המקרה דנן.

75. כאמור, המאשימה עתרה לחיוב הנאשם בתשלום קנס. נוכח תכליתה הכלכלית של העבירה, הרי שראוי לחייב את הנאשם בתשלום קנס, זאת אף בזיקה לפסיקה הנוהגת והמחייבת בסוגיה זו. עם זאת, ראוי, כי הקנס שיושת ישקלל בחובו את מצבו הכלכלי של הנאשם, נסיבותיו האישיות, נסיבותיו המשפחתיות, העובדה, כי שהה במעצר של ממש ולאחר מכן בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך. עוד ראוי לשקלל גם בהקשרו של הקנס את סוגיית "אחידות הענישה", בהתייחס לקנסות שהושתו על יתר המעורבים, תוך עריכת האבחנות לקולא ולחומרא הצריכות בהקשר זה. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס נע בין 1,500 ₪ לבין 5,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם בתחתיתו של המתחם ובצדו הקיצון.

76. בטרם נחתום גזר דין זה, נתייחס בקצרה לסוגיית "אחידות הענישה", נוכח הענישה שהושתה על הנאשמים 1, 2, 4 ו-5. עיון בכתבי האישום המתוקנים שהוגשו בעניינם של הנאשמים האחרים ובחלקם היחסי של כל אחד מהנאשמים בפרשה דנן, מלמד, כי עניין לנו באבחנה לקולא היורדת לשורשו של עניין בין עניינו של הנאשם לבין עניינם של הנאשמים האחרים.

בחינת עובדות כתבי האישום המתוקנים מלמדת, כי חלקיהם של הנאשמים 4 ו-5 הינם המשמעותיים ביותר בפרשה, כאשר חלקו של הנאשם 5 גדול מזה של הנאשם 4, בהיותו הרוח החיה והגורם המניע בביצוע המעשים. הנאשם 5 הוא אשר יצר קשר עם הנאשם 4, במטרה שהאחרון יוביל עבורו כלי נשק משטח הרשות הפלסטינאית אל שטח ישראל והנאשם 4 פעל בהתאם להוראותיו. חלקיהם של הנאשמים 1 ו-2 פחותים מאלה של הנאשמים 4 ו-5, מקום בו הנאשם 1 התלווה לנאשם 4 באחד משני המקרים המתוארים בכתב האישום המתוקן ואילו הנאשם 2 היה רוכש הנשק. אף בין חלקיהם של הנאשמים 1 ו-2 ישנה אבחנה לקולא בהתייחס לעניינו של הנאשם 1. אבחנות אלה בין הנאשמים, היורדות לשורשו של עניין, באות לידי ביטוי בעבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו, כמו גם בעונשים אשר הוטלו עליהם בהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

כאמור, בחינת חלקו היחסי של הנאשם בפרשה מלמדת, כי חלקו בפרשה הינו הקטן והפחות ביותר, שעה שהסתכם בתיאום טלפוני עם הנאשם 5 ובסיוע לנאשם 4 בהעברת הנשק לאום אל פחם, במקרה הראשון המתואר בכתב האישום המתוקן. אבחנה מהותית זו בין חלקו של הנאשם לבין חלקיהם של יתר המעורבים, באה לידי ביטוי אף בעבירה בה הודה ועל פיה הורשע ואשר עניינה סיוע, להבדיל מביצוע העבירה העיקרית.

77. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית אבות "עד 120" בחדרה, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות - 12/8/15. במועד זה בשעה 8:00 בבוקר יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת עבודות השירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם בגזר דין זה. אי עמידה בתשלום במועד, תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מורה על העמדת הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך 18 חודשים במהלכם ישולב הנאשם בהליך הטיפולי כפי שיקבע ע"י שירות המבחן ובהתאם לשיקול דעתו המקצועי.

הובהרה לנאשם חובתו למלא אחר צו המבחן כנדרש וכדבעי והנפקויות המשפטיות שיקומו אם לא יעשה כן.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה: גזר הדין ניתן בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים ביום 13.7.15, ללא נימוקים. מפאת תקלה, לא פורסמו נימוקי גזר הדין עד כה והם מפורסמים עתה. אני מתנצלת בפני הנאשם ובאי כוח הצדדים אודות כך.

ניתן היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.